

Tội Lỗi, Phúc Âm, Và Luật Pháp

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Các Quan Xét 14; Mác 9:42-48; Rô-ma 3:20; Ma-thi-ơ 5:17, 18; Rô-ma 3:28; Ma-thi-ơ 7:24-29.

CÂU GỐC: “Tôi chẳng hề quên giếng mỗi Chúa, Vì nhờ đó Chúa làm cho tôi được sống. Tôi thuộc về Chúa, xin hãy cứu tôi; Vì tôi tìm kiếm các giếng mỗi Chúa” (Thi thiên 119:93, 94).

Không nghi ngờ gì nữa, tội lỗi là trở ngại lớn nhất cản trở mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời. Tội lỗi không những phân rẽ chúng ta khỏi Đức Chúa Trời ngay bây giờ (Ê-sai 59:2), mà nó còn lừa dối, làm tổn thương, nuốt chửng, và cuối cùng hủy diệt chúng ta. Cuộc chiến của chúng ta chống lại tội lỗi và bản ngã là cuộc chiến lớn nhất mà chúng ta từng phải đối diện, với những hệ quả vô cùng to lớn, thậm chí còn mang tính đời đời.

Một số người xem tội lỗi chỉ là một phần bình thường của cuộc sống. Suy cho cùng, bản tính con người vốn thích buông theo khoái lạc. Nhưng có phải chúng ta xem nhẹ tội lỗi vì xã hội đã trở nên quá quen thuộc với nó chăng? Chúng ta có thể né tránh nói về tội lỗi, sợ rằng mình sẽ làm ai đó phật ý nếu nói ra đúng với bản chất của nó. Nhưng rốt cuộc, càng chọn sống thoải mái với tội lỗi bao nhiêu, chúng ta càng trượt xa khỏi mối tương giao lành mạnh với Đức Chúa Trời bấy nhiêu.

Đúng vậy, mọi người đều đã phạm tội, và những tư tưởng, động cơ, hành động, và lời nói của chúng ta làm tổn thương người khác, chính mình, và cả Đức Chúa Trời. Cuối cùng, tội lỗi hủy hoại mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho chúng ta qua sự hiểu biết về luật pháp của Ngài, là điều soi sáng tội lỗi trong đời sống chúng ta.

Tuần này, chúng ta hãy cùng tìm hiểu lý do Đức Chúa Trời ban cho chúng ta luật pháp của Ngài, và khi một người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là phạm tội, thì điều gì hoặc ai có thể giúp khôi phục lại mối tương giao của họ với Đức Chúa Trời.

Hãy nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát 30 tháng 5.

Sự Xao Lãng Và Những Cám Dỗ

Hãy đọc về những sự cám dỗ của Sam-sôn trong Các Quan Xét 14 và Các Quan Xét 16:1, 4, 16, 17. Mặc dù được Đức Chúa Trời kêu gọi cho mục đích đặc biệt, Sam-sôn phục vụ Đức Chúa Trời nhưng vẫn nuông chiều theo sự cám dỗ. Sự cuối cùng của cuộc đời ông dạy chúng ta điều gì?

Cuộc chiến khốc liệt là có thật, và tất cả chúng ta đều bị cuốn vào cuộc chiến đó. Trận chiến vũ trụ bắt đầu trên trời hiện đang diễn ra trong từng đời sống của mỗi chúng ta.

Sa-tan biết rằng trong thời kỳ chúng ta đang sống, ngay trước khi Chúa Giê-su tái lâm, nó phải tung ra mọi thủ đoạn để ngăn cản mối tương giao mật thiết giữa chúng ta với Đức Chúa Trời. Có lẽ bạn đang bị phân tâm bởi một điều gì đó mà bản thân nó không hẳn là sai, nhưng lại chiếm quá nhiều thời gian và sức lực đến nỗi chẳng còn bao nhiêu dành cho Đức Chúa Trời. Có thể đó là công việc, mạng xã hội, mua sắm, thể thao, hoặc thức ăn. Khi nghiêm túc nhìn lại chính mình, chúng ta sẽ thấy rằng sự tiêu thụ quá mức và tình trạng mất cân bằng trong bất cứ điều nào trong những điều ấy có thể khiến chúng ta còn rất ít thời gian cho Đức Chúa Trời và cho người khác. Kẻ thù biết điểm yếu của chúng ta và những điều khiến chúng ta xao lãng không dành thời gian cho Đức Chúa Trời. Chúng ta nên nhớ, hãy tìm kiếm Đức Chúa Trời trước nhất (*Ma-thi-ơ 6:33*), trước khi lao vào một ngày mới và bị cuốn vào công việc.

Chúa Giê-su hiểu tình trạng của chúng ta, nhưng Ngài quở trách sự thờ ơ của chúng ta (*Khải huyền 3:14-22*). Dù Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài cũng từng là một con người cảm thấy mệt mỏi như chúng ta (*Giăng 4:6*). Ngài biết những áp lực của cuộc sống như chúng ta, nhưng Ngài thường tìm được sự nâng đỡ bằng cách tìm nơi vắng vẻ để cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha (*Lu-ca 5:16, Lu-ca 6:12, Mác 1:35, Ma-thi-ơ 14:23*). Ngài biết rằng thời gian ở cùng Cha là điều tốt nhất để Ngài lấy lại sức lực hầu chiến đấu với những cám dỗ. Đó cũng là con đường tốt nhất và chắc chắn nhất cho chúng ta.

Sam-sôn sa ngã vì ông nghĩ mình mạnh mẽ. Ông cậy vào sức riêng để vượt qua những cám dỗ. Mỗi ngày, mỗi người chúng ta đều đối diện với những cuộc chiến chống lại tội lỗi, khi kẻ thù của linh hồn tìm cách làm suy yếu và phá hủy mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Nó biết những điểm yếu của chúng ta và nhắm vào đó để làm mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời trở nên nguội lạnh, đồng thời khiến chúng ta mang cảm giác mặc cảm tội lỗi và cảm thấy không xứng đáng, những cảm giác này làm cho chúng ta xa cách Đức Chúa Trời. Ma quỷ làm thay đổi suy nghĩ, ý định, và hành động của chúng ta nhằm chiếm lấy một chỗ đứng trong một phần nào đó của đời sống chúng ta. Nhưng hãy nhớ: đức tin sẽ giúp chúng ta đứng vững, và đức tin đến từ việc nghe Lời Đức Chúa Trời.

Bạn đang vật lộn với điều gì ngay lúc này? Lời Đức Chúa Trời có thể giúp bạn ngay bây giờ như thế nào?

Những Thành Lũy Trong Mỗi Quan Hệ Với Chúa

Có nhiều sứ điệp trong Kinh Thánh nói về mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời và những rào cản ngăn chúng ta tăng trưởng trong Đấng Christ. Hãy suy gẫm những lời này từ Phao-lô và Chúa Giê-su:

“Vậy nên, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kéo ngã” (1 Cô-rinh-tô 10:12). Giống như Sam-sôn, cậy vào sức mình sẽ làm bạn ngã.

“Đừng thổi kèn trước mặt mình như bọn giả hình làm . . . để được người ta tôn kính” (Ma-thi-ơ 6:2). Hãy thôi nói với mọi người rằng bạn tốt lành thế nào! Hãy khiêm nhường như Chúa Giê-su đã khiêm nhường.

“Song ta phán cho các người biết: Hễ ai ngó đàn bà mà động tình tham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi. Nếu con mắt bên hữu người xui cho người phạm tội, thì hãy móc mà quăng nó cho xa người đi” (Ma-thi-ơ 5:28, 29). Hãy làm bất cứ điều gì để loại bỏ sự ham muốn ra khỏi lòng bạn, vì đó là rào cản đối với mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời.

“Các người đừng đoán xét ai, để mình khỏi bị đoán xét. Vì các người đoán xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán xét lại thế ấy” (Ma-thi-ơ 7:1, 2). Hãy ngưng chỉ trích và xét đoán người khác. Đức Chúa Trời là Đấng phán xét, vậy hãy để Ngài làm điều đó (1 Cô-rinh-tô 4:5).

“Song ta nói cùng các người rằng: Hãy yêu kẻ thù nghịch, và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các người” (Ma-thi-ơ 5:44). Hãy ngừng ghét kẻ thù nghịch mình. Khi bạn nuôi cảm xúc tiêu cực đối với những người đối xử tệ với mình, điều đó ngay lập tức tạo ra một rào cản trong mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời. Thay vào đó, hãy bắt đầu cầu nguyện cho kẻ thù mình, rồi bạn sẽ nhận ra rằng hành động này không chỉ làm thay đổi mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời mà còn cả mối quan hệ của bạn với người khác.

“Song ta phán cho các người: Hễ ai giận anh em mình thì đáng bị tòa án xử đoán” (Ma-thi-ơ 5:22). Có lẽ bạn đang biện minh cho việc mình la mắng những người gần gũi với mình. Sự nóng giận của bạn đang ảnh hưởng đến mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời như thế nào, chưa kể đến những người mà bạn đang giận dữ? Đó chỉ là một vài trong nhiều điều khiến chúng ta vấp ngã.

Chúa Giê-su đã cảnh báo về điều chúng ta phải làm khi tay, chân, và mắt khiến chúng ta phạm tội. Chúa Giê-su đang cảnh báo chúng ta về điều gì? Đọc Mác 9:42–48.

Việc chặt tay hay chân, hoặc móc mắt đi vì nó khiến bạn phạm tội là điều quá cực đoan. Đó là điều Chúa Giê-su muốn nhấn mạnh. Qua đó, Ngài cho thấy Ngài xem tội lỗi và ảnh hưởng của nó trong đời sống chúng ta nghiêm trọng đến mức nào. Còn bạn, bạn đang xem tội lỗi nghiêm trọng đến mức nào?

Luật Pháp

Bạn sẽ định nghĩa và mô tả tội lỗi cho một người chưa phải là Cơ Đốc nhân như thế nào? Kinh Thánh mô tả tội lỗi ra sao? Đọc Rô-ma 3:20 và 1 Giăng 3:4.

Tội lỗi là sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời (1 Giăng 3:4), và tội lỗi cũng ăn sâu vào bản tính của chúng ta (Thi thiên 51:5, Giê-rê-mi 17:9). Vì vậy, luật pháp cho biết tội lỗi thật sự là như thế nào. Luật pháp giống như việc đeo kính vào để chúng ta có thể nhìn rõ những gì thật sự ở quanh mình, hoặc dùng một chiếc gương để thấy rõ mình thật sự trông như thế nào. Luật pháp đem đến sự sáng tỏ và sự cáo trách cho đời sống và tính cách của chúng ta, đồng thời cho chúng ta biết về bản tính của Đức Chúa Trời và điều gì là quan trọng đối với Ngài.

Mười Điều Răn (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3-17) do chính ngón tay Đức Chúa Trời viết ra. Chúa Giê-su nhấn mạnh tầm quan trọng của chúng: “Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người.” Đó là điều răn thứ nhất. Còn điều răn thứ hai cũng vậy: “Người phải yêu kẻ lân cận như mình. Chẳng có điều răn nào lớn hơn hai điều đó” (Mác 12:30, 31). Ngài còn nói thêm: “Hết thầy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra” (Ma-thi-ơ 22:40).

Lời Đức Chúa Trời phán với dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i và với chúng ta ngày nay (Ê-bơ-rơ 1:1, 2) cho biết rằng luật pháp hoàn toàn liên quan đến các mối tương giao. Đức Chúa Trời ban luật pháp như một hàng rào bảo vệ để gìn giữ mối tương giao của chúng ta với Ngài và với người khác. Tuy nhiên, Sa-tan đã bóp méo vẻ đẹp của luật pháp Đức Chúa Trời đến nỗi một số người xem đó là gánh nặng. Chủ nghĩa giữ luật cách hình thức thường gắn liền với luật pháp thay vì tình yêu thương và sự tự do, mặc dù Kinh Thánh cho chúng ta biết: “Vì này là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề” (1 Giăng 5:3).

1. Trên thang điểm từ một đến năm, Lời hằng sống (và luật pháp như một phần của Lời ấy) quý báu đối với tôi đến mức nào?
2. Khi tôi giữ luật pháp của Đức Chúa Trời, điều đó đang hạn chế tôi hay làm tôi mạnh mẽ hơn? Nếu tôi nghĩ rằng luật pháp đang hạn chế mình, làm sao tôi có thể hiểu luật pháp rõ hơn?
3. Điều gì có thể xảy ra nếu luật pháp yêu thương Đức Chúa Trời và người khác được đặt vào trung tâm đời sống tôi, gia đình tôi, và hội thánh tôi? Điều gì có thể thay đổi trong đời sống và các mối tương giao của tôi?

Luật Pháp Và Phúc Âm

Chính Chúa Giê-su đã giải thích rất mạnh mẽ và súc tích về mối liên hệ của Ngài với luật pháp.

Trong Ma-thi-ơ 5:17, 18, Chúa Giê-su đã phán gì về luật pháp?

Tương tự như cách những giới hạn mà cha mẹ đặt ra cho con cái bày tỏ điều họ cho là quan trọng, thì luật pháp của Đức Chúa Trời cho chúng ta biết về bản tính Ngài và điều gì là quan trọng đối với Ngài. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta luật pháp của Ngài để bảo vệ mối tương giao của chúng ta với Ngài và với nhau, vì Ngài biết rằng luật pháp của Ngài sẽ hướng dẫn mọi khía cạnh trong đời sống chúng ta khi chúng ta tăng trưởng trong Ngài. Suy cho cùng, ai trong chúng ta lại chưa từng chịu những hậu quả khủng khiếp do tội lỗi, tức sự vi phạm luật pháp, gây ra cho mình?

Tình yêu dành cho Chúa Giê-su chính là trung tâm của luật pháp. Chúa Giê-su phán, “Nếu các ngươi yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta” (*Giăng 14:15*). Khi chúng ta thật lòng yêu mến Chúa Giê-su, chúng ta sẽ tự nhiên được thôi thúc giữ luật pháp của Ngài. Khi chúng ta nhìn thấy luật pháp của Ngài một cách rõ ràng, chúng ta sẽ cảm thấy được thúc giục yêu mến Chúa Giê-su nhiều hơn. Và điều quan trọng hơn hết, luôn đặt trước mắt mình hình ảnh thập tự giá và sự chết thay của Đấng Christ vì chúng ta là cách tốt nhất để nuôi dưỡng tình yêu của chúng ta dành cho Đức Chúa Trời.

Đó là lý do vì sao phúc âm đi đôi với luật pháp. Nghĩa là, dù chúng ta tin nơi luật pháp và tầm quan trọng của việc giữ luật pháp đến đâu, chúng ta vẫn phải luôn nhớ rằng xét về địa vị pháp lý của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, luật pháp chỉ lên án mà thôi. Luật pháp không bao giờ tha thứ, không bao giờ xứng công bình, và không bao giờ chuộc tội. Trái lại, luật pháp chỉ ra vì sao chúng ta cần được tha thứ, vì sao chúng ta cần được xứng công bình, và vì sao chúng ta cần sự chuộc tội. Đó là lý do tại sao cùng với luật pháp—thậm chí là nền tảng cho sự hiểu biết của chúng ta về luật pháp—còn có phúc âm, tức là Đấng Christ đã chết thay cho chúng ta. Phúc âm làm được điều mà luật pháp không bao giờ làm được: xứng công bình chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời.

Hãy đọc các câu Kinh Thánh sau: Rô-ma 3:28, Rô-ma 4:13–16, Ga-la-ti 2:16, Ga-la-ti 3:13, và Phi-líp 3:9. Những câu này dạy chúng ta điều gì có thể giúp chúng ta, là những tín hữu, giữ luật pháp mà không trở thành người theo chủ nghĩa luật lệ hình thức?

Biết Và Làm

Trong Bài Giảng Trên Núi, Chúa Giê-su nói rất nhiều về các mối tương giao—với Ngài và với nhau. Gần cuối bài giảng của mình, Ngài nói một điều rất sâu sắc:

“Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi” (*Ma-thi-ơ 7:21*).

Chúa Giê-su giải thích rằng một số người sẽ kêu cầu Ngài và biết về Ngài nhưng không thật sự biết Ngài. Dĩ nhiên, việc tìm kiếm tri thức là quan trọng, và Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng dân sự Đức Chúa Trời có thể bị hủy diệt vì thiếu sự hiểu biết về Đức Chúa Trời và vì họ đã từ chối sự hiểu biết về Ngài (*Ô-sê 4:1, 6, 10*). Chúng ta không bao giờ nên xem nhẹ tầm quan trọng của lẽ thật đời đời của Kinh Thánh. Nhưng nếu sự hiểu biết ấy không thay đổi chúng ta và không làm sâu sắc thêm sự dẫn thân cũng như việc bước đi với Đức Chúa Trời, thì nó chẳng ích lợi gì.

“Và, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Chúa Giê-su Christ, là Đấng Cha đã sai đến” (*Giăng 17:3*). Chúa Giê-su khẳng định rằng điều kiện tiên quyết để được vào thiên đàng là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời và cuối cùng là biết Đức Chúa Trời—vì chúng ta không thể làm theo ý muốn Ngài nếu không biết Ngài. Đây là yếu tố quyết định và là một đòi hỏi rất hợp lý. Nếu con cái bạn nói rằng chúng yêu bạn và thường làm theo điều bạn bảo, hành động của chúng bày tỏ tình yêu sâu sắc và sự kính trọng chúng dành cho bạn. Cũng vậy, khi chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ muốn làm theo ý muốn Ngài, vì chúng ta biết rằng đó là điều tốt nhất cho chúng ta. Sự đáp ứng của chúng ta đối với Ngài, và, cuối cùng là sự vâng phục Ngài là sự tuôn tràn từ tình yêu của chúng ta, bày tỏ bản chất thật của mối tương giao giữa chúng ta với Ngài.

Chúa Giê-su kết thúc Bài Giảng Trên Núi bằng cách để lại cho thánh giá một lời thách thức sâu sắc cuối cùng. Đó là gì? Đọc Ma-thi-ơ 7:24–29.

Khi chúng ta thật sự lắng nghe những lời dạy dỗ của Chúa Giê-su, chúng ta không thể nào không được thách thức và được biến đổi. Nhưng trước hết, tai chúng ta phải được mở ra và lòng chúng ta phải sẵn sàng tiếp nhận để bản thiết kế cho đời sống trong mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời được khắc sâu vào chính tâm hồn chúng ta theo từng hơi thở. Đời sống của chúng ta có thể được xây trên Vầng Đá và trên kế hoạch trọn vẹn của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta.

Bản thiết kế của mối tương giao mật thiết này không phải là điều bí mật. Nó đã được bày tỏ trong các trang của Lời được Đức Chúa Trời soi dẫn, và Ngài ban nó cho mỗi người. Việc tiếp nhận điều đó bởi đức tin, nhận lấy sự công bình trọn vẹn của Đấng Christ, rồi sống bày tỏ sự công bình ấy—đó là sự lựa chọn của mỗi cá nhân.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Không có gì phải ngạc nhiên khi chủ đề về luật pháp bị bóp méo và hiểu sai nhiều đến như vậy, vì sự thách thức tối hậu của Sa-tan chống lại Đức Chúa Trời chính là về luật pháp của Ngài.

Một số người trong thời Chúa Giê-su nghĩ rằng Ngài đến để hủy bỏ luật pháp, nhưng điều đó hoàn toàn sai. Chúa Giê-su soi sáng luật pháp và bản tính tốt đẹp của Đức Chúa Trời, và Ngài đến để làm trọn luật pháp (*Ma-thi-ơ 5:17, 18*) nhằm bày tỏ cho chúng ta biết Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào.

“Chỉ khi nào lòng dân sự biết quý trọng Lời thánh của Đức Chúa Trời, thì họ mới có thể hy vọng hoàn thành mục đích thiêng liêng. Chính sự tôn trọng luật pháp Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên sức mạnh trong triều đại của Đa-vít và những năm đầu trị vì của Sa-lô-môn; chính nhờ đức tin nơi lời hằng sống mà công cuộc cải cách đã được thực hiện trong những ngày của Ê-li và của Giô-si-a. Và cũng chính Kinh Thánh chân lý ấy, di sản quý báu nhất của Y-sơ-ra-ên, mà Giê-rê-mi đã kêu gọi dân sự trở về khi ông nỗ lực thực hiện sự cải cách.”—Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 465, 466.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Văn hóa đại chúng nhìn nhận tội lỗi như thế nào? Hội thánh chúng ta nên đáp ứng ra sao?
2. Bạn đã tận mắt chứng kiến tội lỗi hủy hoại các mối tương giao với Đức Chúa Trời và với người khác khi nào?
3. Trong đời sống bạn, sự vâng phục luật pháp Đức Chúa Trời là dễ hay khó? Những yếu tố nào đã góp phần tạo nên điều đó?
4. Là những Cơ Đốc Phục Lâm, ngay trong chính tên gọi của mình đã cho thấy chúng ta xem trọng luật pháp đến mức nào. Vậy làm thế nào để chúng ta tránh rơi vào cái bẫy của chủ nghĩa giữ luật hình thức, tức là cạy vào việc giữ luật để được cứu? (Hãy thử suy nghĩ một tình huống: Trong ngày phán xét, khi mọi tội lỗi của bạn được bày ra trước một Đức Chúa Trời thánh khiết và trọn vẹn, bạn sẽ dựa vào điều gì? Bạn sẽ dựa vào việc giữ luật của mình, hay sự công bình trọn vẹn của Đức Chúa Giê-su thay cho bạn?)
5. Sự hiểu biết (hoặc thiếu hiểu biết) có thể ảnh hưởng thế nào đến mối tương giao của một người với Đức Chúa Trời? (*Đọc Châm ngôn 24:3, 13, 14.*)